

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 27 marca 2018 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił powództwo E. D. o przywrócenie na stanowisko doradcy zawodowego oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanego Prezydenta Miasta Ł. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i na rzecz pozwanego Szkoły Podstawowej nr (...) w Ł. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe orzeczenie zostało wydane w oparciu o następujący stan faktyczny sprawy:

Miasto Ł. pełni funkcję organu prowadzącego publiczne szkoły i placówki oświatowe. Zadania związane z realizacją powyższej funkcji leżą w kompetencji Wydziału (...) Urzędu Miasta Ł.

E. D. była zatrudniona w Publicznym Gimnazjum nr (...) w Ł. od 1 września 2012 roku na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w wymiarze czasu pracy – 18/18 etatu, na stanowisku nauczyciela. Z dniem 1 września 2014 roku Publiczne Gimnazjum nr (...) w Ł. nawiązało z powódką posiadającą stopień nauczyciela dyplomowanego stosunek pracy na podstawie mianowania w ramach którego powódka miała realizować pracę jako doradca metodyczny w tej placówce.

Powódka posiada kwalifikacje do nauczania historii (ukończyła studia wyższe w zakresie historii), posiada także kwalifikacje do nauczania wiedzy o społeczeństwie. Powódka posiada także kwalifikacje do pełnienia funkcji doradcy metodycznego w tym zakresie.

Pismem z dnia 21 września 2012 roku nr (...). (...).42.2012 D. Wydziału (...) Urzędu Miasta Ł. powierzył E. D. wykonywanie zadań doradcy metodycznego w zakresie zarządzania edukacją historyczną – obywatelską i procesami administracyjnymi na okres od 1 października 2012 roku do 31 sierpnia 2015 roku. Powierzone zadania miały być wykonywane w ramach stosunku pracy z Publicznym Gimnazjum nr (...) w Ł., z jednoczesnym obniżeniem wymiaru obowiązkowego pensum dydaktycznego do 6 godzin dydaktycznych tygodniowo. Przedmiotowe pismo zawierało szczegółowy zakres zadań nauczyciela- doradcy metodycznego. Zgodnie z przedmiotowym pismem, D. (...) Centrum (...) określił wykaz szkół/placówek w których powódka miała realizować powierzone jej zadania i sprawował nadzór nad ich wykonywaniem przez powódkę.

Powódka nie wyraziła zgody na powierzenie jej zadań doradcy metodycznego w zakresie zarządzania edukacją historyczną – obywatelską i procesami administracyjnymi na dalszy okres od 1 września 2015 roku do 31 sierpnia 2016 roku (1 rok).

Pismem z dnia z dnia 31 sierpnia 2015 roku D. Wydziału (...) Urzędu Miasta Ł. powierzył E. D. wykonywanie zadań doradcy metodycznego w zakresie edukacji regionalnej i globalnej na okres od 1 września 2015 roku do 31 sierpnia 2018 roku. Powierzone zadania miały być realizowane w ramach stosunku pracy z Publicznym Gimnazjum nr (...) w Ł.. Zgodnie z przedmiotowym pismem, w zakresie zadań doradcy metodycznego powódka podlegała D. (...) Centrum (...). Ze szczegółowym zakresem zadań nauczyciela – doradcy metodycznego na rok szkolny 2015/2016, zawartym w piśmie D. Wydziału (...) w Urzędzie Miasta Ł. z dnia 31 sierpnia 2015 roku powódka zapoznała się w dniu 1 września 2015 roku. W związku z powyższym powódka miała obniżone pensum godzin dydaktycznych do 6 godzin tygodniowo.

Od 1 grudnia 2015 roku powódkę, jako nauczyciela doradcę metodycznego, dodatkowo obowiązywała utworzona w oparciu o szczegółowy zakres zadań doradcy Karta stanowiska pracy (...) Centrum (...), w której wymieniono zadania podlegające realizacji w ramach zajmowanego stanowiska, odpowiedzialność i uprawnienia w ramach pełnionej funkcji. Powódka podpisała przedmiotową Kartę stanowiska pracy w dniu 11 stycznia 2016 roku. Karta zawiera „zadania stanowiska” opisane w 16 punktach, w tym w pkt. 6 inicjowanie i koordynowanie działalności nauczycielskich zespołów przedmiotowych, metodycznych i problemowych adekwatnych do obszaru działania nauczyciela -doradcy

metodycznego, w pkt. 7 aktywny udział w pracach zespołów programowych, problemowych i metodycznych nad projektowaniem nowych modeli edukacji oraz innych powołanych przez D. Centrum, w pkt. 8 współpraca z przedstawicielami pracowni i ośrodków funkcjonujących w strukturze Centrum, pkt. 16 wykonywanie prac zleconych przez D./bezpośredniego przełożonego wynikających z potrzeb Centrum, w tym wspieranie Centrum, szkół/placówek w zakresie kontroli zarządczej.

Powódka otrzymała w dniu 12 kwietnia 2016 roku wyróżniającą ocenę pracy, dokonaną przez poprzedniego D. Publicznego Gimnazjum nr (...). Powódka pracując jako nauczycielka w Gimnazjum była oceniana za pracę dydaktyczną, a nie za wykonywanie zadań doradcy metodycznego.

Z Badania satysfakcji klientów (...) Centrum (...) wynikało, że dla osób zarządzających placówkami edukacyjnymi dużą wartość stanowiły spotkania z cyklu (...) dyrektora", „Akademia dyrektora przedszkola" oraz konferencje dyrektorów. Spośród tematyki zarządzania szczególnym powodzeniem cieszyły się warsztaty poświęcone kontroli zarządczej, którą zajmowała się powódka.

Powódka realizowała zadania doradcy metodycznego w zakresie edukacji regionalnej i globalnej dla nauczycieli wszystkich szkół w Ł.. Obowiązki z edukacji regionalnej i globalnej stanowiły 1/3 obowiązków powódki jako doradcy metodycznego, które realizowała w (...) Centrum (...). Pozostałe obowiązki powódka realizowała z działalności zarządczej. Niektóre z obowiązujących zadań powódka realizowała prawidłowo, niektóre w sposób nieprawidłowy, a niektórych nie realizowała w ogóle. Zadania w zakresie kontroli zarządczej były pracą na rzecz samego centrum. Powódka nie dokumentowała systematycznie swojej obecności w pracy, nieprawidłowo rejestrowała działalność i jej nie rozliczała, albo dokonywała tego po terminie, nie występowała z propozycjami wspólnych zadań, nie przyłączała się z własnej woli do powziętych inicjatyw, nie reagowała na zarzuty co do błędów w zakresie realizowanych zadań, nie realizowała doradztwa pośredniego rozumianego jako przygotowywanie materiałów wspomagających dla nauczycieli, nie przedstawiła żadnego opracowania i upowszechnionego przez siebie materiału wspierającego dla dyrektorów szkół oraz nauczycieli w zakresie edukacji regionalnej, czy też kontroli zarządczej, mimo poleceń D. Centrum, nieprawidłowo przyporządkowywała działania do rodzajów aktywności i nie wprowadzała sugerowanych poprawek, nie prowadziła zajęć w zakresie edukacji regionalnej zgodnie z planem, co oznacza nierealizowanie części pensum dydaktycznego, do realizacji którego była zobowiązana, nie uczestniczyła w modelowaniu edukacji regionalnej w szkołach i placówkach.

Przez kilka lat w Publicznym Gimnazjum nr (...) realizowane były zajęcia pozalekcyjne z edukacji regionalnej i globalnej, te dodatkowe godziny zajęć finansowane były z budżetu Miasta, a przekazywane przez Wydział (...) i były przewidziane dla uczniów zainteresowanych taką tematyką. W przypadku powódki: w trakcie roku 2015/16 - pensum dydaktyczne wynosiło 6 godzin zajęć z regionalizmu (tj. dodatkowe zajęcia, finansowane przez organ prowadzący Miasto Ł.) w trakcie roku 2015/16 - nastąpiła zmiana polegająca na tym, że powódka miała zajęcia 3 godz. (...) i 3 godz. z regionalizmu, w roku 2016/17 - miała 2 godz. (...) i 4 godz. z regionalizmu.

W publicznym Gimnazjum nr 29 nie było zainteresowania młodzieży dodatkowymi zajęciami z regionalizmu, wobec czego organ prowadzący nie przyznał godzin na te zajęcia od dnia 1 września 2017 r. (dodatkowe godziny w tym Gimnazjum przyznano na zajęcia z matematyki). W konsekwencji takiego stanu rzeczy powódka nie mogła realizować swojego pełnego pensum dydaktycznego, zgodnego z zawartą umową o pracę.

Pismem z dnia 10 maja 2017 roku dyrektor Publicznego Gimnazjum nr (...) w Ł. dokonał przeniesienia powódki w stan nieczynny z dniem 1 września 2017 roku, w związku ze zmianami organizacyjnymi powodującymi wygaszenie kształcenia w gimnazjum. Jednocześnie poinformował powódkę, że ma prawo do odmowy przejścia w stan nieczynny w terminie 7 dni, niemniej jednak w takiej sytuacji stosunek pracy zostanie z nią rozwiązany. Przyczyną takiej decyzji była reforma oświaty polegająca wygaszaniu nauki w gimnazjum poprzez stopniowe zmniejszanie oddziałów w szkole oraz brak zgody ze strony Wydziału (...) na przydzielenie powódce zajęć z edukacji regionalnej. Powódka nie wyraziła zgody na przeniesienie w stan nieczynny.

Wnioskiem z dnia 25 maja 2017 roku D. Szkoły Podstawowej nr (...) w Ł. zwrócił się do Wydziału (...) o wyrażenie opinii w sprawie przeniesienia służbowego powódki na stanowisko nauczyciela w tej Szkole z dniem 1 września 2017 roku. W odpowiedzi na przedmiotowy wniosek Wydział (...) wydał pozytywną opinię dotyczącą przeniesienia służbowego powódki.

Na zapytanie D. Wydziału (...), (...) Centrum (...) poinformowało, że nie ma zapotrzebowania na doradców metodycznych z zakresu historii, świetlic szkolnych, bowiem jest już w Centrum doradca i konsultant w tym zakresie. W zakresie (...) jest konsultant, który się tym zajmuje, prowadząc jednocześnie doradztwo i doskonalenie również w zakresie edukacji obywatelskiej i edukacji europejskiej. Nie ma także potrzeby utrzymywania stanowiska doradcy ds. edukacji regionalnej i globalnej, bowiem zadania w tym zakresie z dużym powodzeniem realizują zatrudnieni w Centrum nauczyciele-konsultanci ds. edukacji regionalnej i obywatelskiej, której elementem jest edukacja globalna.

Wydział (...) w Urzędzie miasta Ł. zasięgnął opinię (...) Centrum (...) oraz dyrektora Gimnazjum nr 29 o pracy powódki jako doradcy. Obie opinie wskazywały na uchybienia w pracy, wykonywanej przez powódkę. Z opinii dyrektora (...) Centrum (...) oraz dyrektora Publicznego Gimnazjum nr (...) wynikało, że powódka nie prowadziła zajęć zgodnie z planem, nie zintegrowała się z zespołem nauczycielskim Publicznego Gimnazjum nr (...), brak było potwierdzonych informacji o udzielaniu konsultacji indywidualnych nauczycielom z placówki, powódka nie prowadziła na terenie placówki zajęć otwartych czy warsztatów dla nauczycieli, brak jest też informacji na temat innych form wspomagania nauczycieli placówki, a w trakcie pięciu lat zadań doradcy metodycznego marginalizowała obowiązki w zakresie doradztwa pośredniego (opracowywania i upowszechniania materiałów wspierających dla kandydatów i nauczycieli, nie przedstawiała opracowania na temat kontroli zarządczej). Ponadto stwierdzono, iż ze względu na potrzeby szkół i placówek działania związane z kontrolą zarządczą zajmują znaczną część pracy powódki. Powódka dodatkowo miała zająć się szkoleniem dyrektorów w zakresie prowadzenia w placówkach kontroli zarządczej. D. Centrum wysoko ocenił działania merytoryczne w tym zakresie, jednak mimo wielokrotnych próśb, także pisemnych, nie został przez powódkę opracowany materiał wspomagający dyrektorów szkół w zakresie kontroli zarządczej. Brak było także organizacji seminarium, czy konferencji dotyczącej edukacji regionalnej.

Powódka złożyła odwołanie od opinii (...) Centrum (...) w dniu 28 kwietnia 2016 r., a do zastrzeżeń zawartych w odwołaniu odniósł się Pan J. D. Centrum. Wskazał, że zarzuty kierowane przez powódkę nie są ani rzeczowe, ani merytoryczne.

Pismem z dnia 29 maja 2017 roku nr (...)E.-III. (...)1.46.2017, D. Wydziału (...) w Urzędzie Miasta Ł. cofnął E. D. powierzenie funkcji doradcy metodycznego ds. edukacji regionalnej i globalnej z dniem 31 sierpnia 2017 roku, w związku z uzyskaniem przez Wydział (...) opinii dyrektora (...) Centrum (...) oraz dyrektora Publicznego Gimnazjum nr (...), wskazujących na niewłaściwe wywiązywanie się przez powódkę z powierzonych jej zadań doradcy metodycznego oraz wobec braku możliwości dalszego zatrudnienia w Publicznym Gimnazjum nr (...). Jednocześnie powódka została poinformowana, że uzyskała zgodę na przeniesienie służbowe do Szkoły Podstawowej nr (...), w związku z czym od 1 września 2017 roku zostanie tam zatrudniona w pełnym wymiarze godzin (6 godz. historii, 12 godz. w świetlicy). Cofnięcie powierzenia zadań zostało wysłane powódce pocztą w dniu 31 maja 2017 r., niemniej jednak nie zostało odebrane przez powódkę. Powódka odebrała kopię wysłanego uprzednio pisma w dniu 16 czerwca 2017 r.

W dniu 5 lipca 2017 roku powódka wniosła skargę skierowaną do Prezydenta Miasta Ł. w przedmiocie cofnięcia z dniem 31 sierpnia 2017 roku powierzenia jej zadań doradcy metodycznego ds. edukacji regionalnej i globalnej. W odpowiedzi Urząd Miasta Ł. uznał skargę powódki za bezzasadną.

W celu wyjaśnienia sytuacji powódki w Wydziale (...) odbyło się spotkanie z którego sporządzono protokół w formie nagrania za zgodą wszystkich uczestników spotkania. Ocena pracy powódki, jako doradcy metodycznego była różnorodna, w niektórych aspektach pozytywna a w niektórych nie.

Szczegółowe zarzuty do pracy powódki jako doradcy metodycznego zawarte zostały w piśmie Wydziału (...) nr (...)ED.III. (...)316.2017 z dnia 20 lipca 2017 r., w którym wskazano, że w latach szkolnych 2015/2016 oraz 2016/2017

powódka nie stosowała się do szczegółowego zakresu zadań ustalonego przez Wydział (...) Urzędu Miasta Ł. oraz do zapisów Karty stanowiska pracy, ustalonej w oparciu o zakres zadań przekazany powódce przez Wydział (...). W ramach powyższego wskazano, że powódka nie dokumentowała wymaganej w Centrum liczby godzin pracy oraz nieprawidłowo przyporządkowywała działania do rodzajów aktywności i nie wprowadzała sugerowanych poprawek, nie prowadziła zajęć w zakresie edukacji regionalnej zgodnie z planem, co oznacza nierealizowanie części pensum dydaktycznego, do realizacji którego była zobowiązana, nie uczestniczyła w modelowaniu edukacji regionalnej w szkołach i placówkach, nie opracowała ani jednej opinii i recenzji nowych rozwiązań oraz nie wspierała nauczycieli we wdrażaniu tych rozwiązań do praktyki, nie utworzyła zespołu nauczycieli realizujących edukację regionalną, nie przedstawiła żadnego opracowania i upowszechnionego przez siebie materiału wspierającego dla dyrektorów szkół oraz nauczycieli w zakresie edukacji regionalnej, globalnej, czy też kontroli zarządczej, mimo poleceń D. Centrum, nie prowadziła na terenie gimnazjum żadnych warsztatów, zajęć otwartych, czy konsultacji indywidualnych dla nauczycieli szkoły, w której powódka była zatrudniona, nie udokumentowała w systemie e- centrum żadnej formy doskonalenia własnego, szczególnych osiągnięć w zakresie działalności innowacyjnej. Pismo to zostało wystosowane w odpowiedzi na pismo zainteresowanej z dnia 28.05.2017 r. z prośbą o wskazanie zadań, których powódka nie realizowała.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie niekwestionowanych przez strony i nie budzących wątpliwości Sądu dowodach z dokumentów zawartych w aktach osobowych powódki, a także w zakresie niezbędnym o merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o dowód z przesłuchania powódki oraz na podstawie zeznań świadków T. D., E. G., D. G., J. B., B. B. i M. Z. które tworzą spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy oraz wzajemnie się uzupełniają.

Sąd I instancji wskazał, że powództwo skierowane zarówno przeciwko Prezydentowi Miasta Ł. jak również Szkole Podstawowej (...) w Ł. podlegało oddaleniu.

Sąd Rejonowy podkreślił, że legitymacja procesowa jest szczególnym uprawnieniem wynikającym z określonej sytuacji materialnoprawnej i oznacza, że dany podmiot jest uprawniony, czyli legitymowany do występowania w charakterze strony w konkretnym procesie w stosunku do jego przedmiotu. Aby zatem ochrona prawna w drodze konkretyzacji norm prawa materialnego mogła być przez sąd udzielona, musi ona być żądana na rzecz osoby, której służy dane uprawnienie materialne wobec innej osoby, a nadto z żądaniem udzielenia tej ochrony musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Legitymacja procesowa stanowi merytoryczną przesłankę postępowania cywilnego i z tego też względu podlega badaniu sądu. Wobec konstatacji zaś, że legitymacja procesowa nie występuje, sąd nie może wydać rozstrzygnięcia co do istoty sprawy. Brak legitymacji materialnej (czynnej lub biernej) skutkuje co do zasady oddaleniem powództwa. W sytuacji, gdy legitymacja materialna i procesowa zespalają się, oddalenie powództwa następuje w istocie z braku legitymacji materialnej, którego rezultatem jest także brak legitymacji procesowej, będący wtórną przyczyną oddalenia powództwa. W odróżnieniu od zdolności sądowej i zdolności procesowej Kodeks postępowania cywilnego nie zawiera definicji legalnej legitymacji procesowej. W nauce prawa postępowania cywilnego, jak i w praktyce sądowej przyjmuje się jednak na ogół, że legitymacja procesowa jest właściwością podmiotu, w stosunku do którego sąd może rozstrzygnąć o istnieniu albo nieistnieniu indywidualno – konkretnej normy prawnej przytoczonej w powództwie. Podmiotami posiadającymi legitymację procesową są np. podmioty posiadające interes prawny w ustaleniu istnienia albo nieistnienia prawa lub stosunku prawnego, którego nie są podmiotem. Legitymacja procesowa jest więc zawsze powiązana z normami prawa materialnego. Sąd dokonuje oceny istnienia legitymacji procesowej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy a stwierdziwszy brak legitymacji procesowej (zarówno czynnej, jak i biernej), zamyka rozprawę i wydaje wyrok oddalający powództwo. W niniejszej sprawie powódka ostatecznie domagała się przywrócenia cofniętej funkcji doradcy metodycznego w Szkole Podstawowej nr (...) w Ł.. Funkcja doradcy metodycznego została powódce powierzona, a następnie cofnięta w ramach stosunku pracy z Publicznym Gimnazjum nr (...) w Ł., przez D. Wydziału (...) Urzędu Miasta Ł..

Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z § 25 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 29 września 2016 r. w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli (Dz.U.2016.1591) zadania doradcy metodycznego powierza nauczycielowi organ prowadzący publiczną szkołę lub placówkę, w uzgodnieniu z dyrektorem szkoły lub placówki, w

której nauczyciel jest zatrudniony, po uzyskaniu pozytywnej opinii dyrektora wojewódzkiej placówki doskonalenia, właściwej ze względu na miejsce zatrudnienia nauczyciela, z zastrzeżeniem § 26. Zgodnie z § 25 ust. 7 powyższego Rozporządzenia powierzenie zadań doradcy metodycznego może być cofnięte przez organ prowadzący publiczną szkołę lub placówkę w przypadku niewywiązywania się nauczyciela z powierzonych zadań, po zasięgnięciu opinii dyrektora wojewódzkiej placówki doskonalenia, o której mowa w ust. 1, i dyrektora szkoły lub placówki, w której nauczyciel jest zatrudniony. Miasto Ł. pełni funkcję organu prowadzącego publiczne szkoły i placówki oświatowe. Zadania związane z realizacją powyższej funkcji leżą w kompetencji Wydziału (...) Urzędu Miasta Ł. (§ 39 regulaminu organizacyjnego Urzędu Miasta Ł.). Zatem wbrew temu co twierdzi powódka D. Wydziału (...) Urzędu Miasta Ł. był upoważniony do powierzenia i cofnięcia funkcji doradcy metodycznego.

Sąd Rejonowy wyjaśnił, że powódka wywodziła swoje roszczenie z bezskuteczności cofnięcia powierzenia jej zadań doradcy metodycznego przez D. Wydziału (...) Urzędu Miasta Ł., które uprzednio zostały jej przydzielone w ramach stosunku pracy z Publicznym Gimnazjum nr (...) w Ł. na okres od 1 września 2015 roku do 31 sierpnia 2018 roku. Roszczenie powódki w ostatecznym kształcie, tj. o przywrócenia cofniętej funkcji doradcy metodycznego w Szkole Podstawowej nr (...) w Ł., zostało przez powódkę skierowane do Prezydenta Miasta Ł. oraz Szkoły Podstawowej nr (...) w Ł..

Dokonując oceny podstawy faktycznej powództwa sprecyzowanej ostatecznie przez powódkę Sąd I instancji zważył, że dotyczy ona wyłącznie działania D. Wydziału (...) Urzędu Miasta Ł., jako kierownika komórki organizacyjnej Urzędu Miasta Ł. prowadzącej sprawy związane z pełnieniem przez Miasto funkcji organu prowadzącego publiczne szkoły i placówki oświatowe. Organem wykonawczym Miasta jest Prezydent Miasta Ł., który jest jednocześnie kierownikiem Urzędu Miasta i zwierzchnikiem służbowym pracowników urzędu oraz kierowników miejskich jednostek organizacyjnych i powiatowych służb, inspekcji i straży.

Sąd Rejonowy zaznaczył, że z materiału dowodowego sprawy wynikało, że zarówno powierzenie, jak też cofnięcie powierzenia zadań doradcy metodycznego powódce z dniem 31 sierpnia 2017 roku było dokonane w ramach jej stosunku pracy z Publicznym Gimnazjum nr (...) w Ł., w którym była zatrudniona i dla którego Miasto Ł. było organem prowadzący, tj. zgodnie z § 25 ust. 3 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 29 września 2016 r. w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli (Dz.U.2016.1591). D. Wydziału (...) Urzędu Miasta Ł., dokonując czynności w powyższym zakresie, w tym powierzania i cofania funkcji doradcy metodycznego, nie działał z kolei samodzielnie. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 29 września 2016 r. w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli (Dz.U.2016.1591) nakładało na organ prowadzący publiczną szkołę lub placówkę – w niniejszym przypadku Miasto Ł. - Wydział (...) podejmowania działań w uzgodnieniu z dyrektorem szkoły lub placówki, w której nauczyciel jest zatrudniony, po uzyskaniu pozytywnej opinii dyrektora wojewódzkiej placówki doskonalenia, właściwej ze względu na miejsce zatrudnienia nauczyciela. Zadania doradcy metodycznego zostały powódce powierzone w ramach stosunku pracy z Publicznym Gimnazjum nr (...) w Ł. na okres od 1 września 2015 roku do 31 sierpnia 2018 roku. Cofnięcie powierzenia zadań nastąpiło ze skutkiem na dzień z dniem 31 sierpnia 2017 roku. Szkoła Podstawowa nr (...) jest pracodawcą powódki dopiero od 1 września 2017 r. W powyższym okresie powódka nie była zatem pracownikiem Szkoły Podstawowej nr (...) w Ł., a wykonywanie przez nią zadań doradcy nie wiązało się ze stosunkiem pracy nawiązanym ze szkołą, co nastąpiło dopiero po cofnięciu zadań doradcy metodycznego. Ponadto zadania doradcy realizowane były poprzez (...) Centrum (...), któremu powódka podlegała.

Z powyższych względów też względów i z uwagi na to, że w przedmiotowej sprawie zachodzi brak legitymacji procesowej biernej po stronie Prezydenta Miasta Ł., jak również Szkoły Podstawowej nr (...) w Ł., Sąd Rejonowy oddalił powództwo. Legitymację taką posiada wyłącznie pracodawca powódki w spornym okresie – Publiczne Gimnazjum nr (...) w Ł.. Sąd I instancji wskazał, że w związku z reformą edukacji dotychczasowe publiczne gimnazja nadal funkcjonują aż do czasu ich wygaszenia, co nastąpi w 2019 r.

Niezależnie od powyższego, Sąd Rejonowy podniósł, że powódka wywodziła swoje roszczenie z bezskuteczności cofnięcia powierzenia jej zadań doradcy metodycznego z racji dokonania takiej czynności z naruszeniem prawa, winna

była taką okoliczność skutecznie wykazać (art. 6 k.c.). We wcześniejszych rozważaniach, Sąd I instancji wypowiedział się już co do tego, że cofnięcie nastąpiło przez uprawniony podmiot – D. Wydziału (...) Urzędu Miasta Ł.. Nadto, z materiału dowodowego sprawy wynika, że cofnięcie zostało dokonane po zasięgnięciu opinii dyrektora wojewódzkiej placówki doskonalenia, właściwej ze względu na miejsce zatrudnienia nauczyciela – w niniejszym przypadku D. (...) Centrum (...) - i dyrektora szkoły lub placówki, w której nauczyciel jest zatrudniony – D. Publicznego Gimnazjum nr (...) w Ł., tj. zgodnie z § 25 ust. 7 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 29 września 2016 r. w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli (Dz.U.2016.1591). Z regulacji zawartej w tym przepisie, wynika też, że cofnięcie powierzenia zadań doradcy metodycznego jest możliwe po ziszczeniu się jeszcze jednej przesłanki - w przypadku niewywiązywania się nauczyciela z powierzonych zadań. Powódka otrzymała od Wydziału (...) Urzędu Miasta Ł. szczegółowy zakres zadań nauczyciela – doradcy metodycznego na rok szkolny 2015/2016, a od 1 grudnia 2015 roku powódkę, jako nauczyciela doradcę metodycznego, dodatkowo obowiązywała utworzona w oparciu o szczegółowy zakres zadań doradcy Karta stanowiska pracy (...) Centrum (...), w której wymieniono zadania podlegające realizacji w ramach zajmowanego stanowiska. Nadto, w zakresie zadań doradcy metodycznego powódka podlegała D. (...) Centrum (...). Nie sposób zatem uznać według Sądu I instancji, że powódka nie była świadoma zadań, do wykonywania których była zobowiązana w ramach powierzonej funkcji. Z materiału dowodowego sprawy, w tym z zeznań świadków wynika, że istniały pewne zastrzeżenia do pracy powódki jako doradcy metodycznego, powódka nie realizowała wszystkich z obowiązujących ją zadań w sposób prawidłowy. Uchybienia w wykonywaniu obowiązków zostały zawarte w opinii D. placówki, w której powódka była zatrudniona, jak również opinii D. (...) Centrum (...). Ta kwestia została także poruszona na spotkaniu zorganizowanym w Wydziale (...) celem wyjaśnienia sytuacji powódki, a także piśmie stanowiącym odpowiedź na odwołanie powódki od przedmiotowych opinii oraz na skargę w przedmiocie cofnięcia powierzonych zadań. Szczegółowe zarzuty do pracy powódki jako doradcy metodycznego zawarte zostały w piśmie Wydziału (...) nr (...)ED.III (...)316.2017 z dnia 20 lipca 2017 r. Pismo to zostało wystosowane w odpowiedzi na pismo zainteresowanej z dnia 28.05.2017 r. z prośbą o wskazanie zadań, których powódka nie realizowała. Nie sposób zatem uznać, że powódka nie wiedziała jakie jej działania lub zaniechania stanowiły przyczynę cofnięcia powierzenia zadań doradcy metodycznego. Każdy nauczyciel, w tym także doradca metodyczny, podlega ocenie pracy, zgodnie z art. 6a ustawy Karta Nauczyciela. Powódka otrzymała wyróżniającą ocenę pracy przez D. Publicznego Gimnazjum nr (...), niemniej jednak ocena była dokonana w 2016 roku przez poprzedniego D. placówki. Poza tym powódka pracując jako nauczycielka w Gimnazjum była oceniana za pracę dydaktyczną, a nie za wykonywanie zadań doradcy metodycznego. W tych okolicznościach przedmiotowa ocena nie ma większego znaczenia w kontekście rozpatrywanej sprawy. D. (...) Centrum (...) przekazał także pozytywną opinię o wykonywaniu zadań doradcy przez powódkę, szczególnie za organizację konferencji w zakresie edukacji globalnej oraz sposobu prowadzenia zajęć z zakresu kontroli zarządczej. Część bowiem działań doradczych prowadzona była prawidłowo, jednak było także sporo zastrzeżeń w związku z nierealizowaniem przez powódkę części zadań doradczych, które były określone w Karcie stanowiska pracy. Wbrew twierdzeniom powódki, § 25 ust. 7 Rozporządzenia w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli nie nakłada na organ prowadzący obowiązek zastosowania okresu wypowiedzenia, zobowiązuje jednak do zasięgnięcia opinii dyrektora wojewódzkiej placówki doskonalenia i dyrektora szkoły lub placówki, w której nauczyciel jest zatrudniony. Cofnięcie powierzenia zadań zostało wysłane pocztą w dniu 31 maja 2017 r., powódka pisma tego nie odebrała. Nie stawiała się też wcześniej na spotkanie organizowane w Wydziale (...), a kopię wysłanego uprzednio pisma odebrała w dniu 16 czerwca 2017 r. Zarzut odnośnie niezachowania terminu wypowiedzenia nie był zatem zasadny.

Sąd I instancji wskazał, że z racji powierzonej funkcji doradcy metodycznego powódka uzyskała obniżkę godzin dydaktycznych w Gimnazjum z określonych w ustawie Karta Nauczyciela (Dz. U tj. 2017 r. poz. 1189 i 2203) 18 godzin do 6 godzin tygodniowo w celu realizacji zadań doradczych. Wobec takiego stanu rzeczy powódka była zobowiązana do realizacji 6 godzin dydaktycznych tygodniowo, zaś pozostałe 12 godziny powinny winna przeznaczyć na działalność doradczą. Przez kilka lat w Publicznym Gimnazjum nr (...) realizowane były zajęcia pozalekcyjne z edukacji regionalnej i globalnej, te dodatkowe godziny zajęć finansowane były z budżetu Miasta, a przekazywane przez Wydział (...) i były przewidziane dla uczniów zainteresowanych taką tematyką. Powódka w roku 2016/17 - miała 2 godz. (...) i 4 godz. z regionalizmu. W publicznym Gimnazjum nr 29 nie było jednak zainteresowania młodzieży dodatkowymi zajęciami z regionalizmu, wobec czego organ prowadzący nie przyznał godzin na te zajęcia od dnia 1 września 2017 r. (dodatkowe godziny w tym Gimnazjum przyznano na zajęcia z matematyki). W ocenie Sądu

Rejonowego na powyższą okoliczność miała również wpływ reforma oświaty polegająca na stopniowym wygaszaniu nauki w gimnazjach m. in. przez zmniejszenie liczby oddziałów, a co za tym idzie zmniejszenie godzin nauczania przez nauczycieli poszczególnych specjalności. W konsekwencji powyższego stanu rzeczy powódka od 1 września 2017 roku nie mogła realizować swojego pełnego pensum dydaktycznego, zgodnego z zawartą umową o pracę, co uniemożliwiało dalsze zatrudnianie powódki w pełnym wymiarze czasu pracy. D. Publicznego Gimnazjum nr (...) w Ł. zdecydował zatem, zgodnie z założeniami reformy o przeniesieniu powódki w stan nieczynny z dniem 1 września 2017 roku. Powódka pouczona o tym, że w przypadku niewyrażenia zgody na przeniesienie w stan nieczynny stosunek pracy ulegnie rozwiązaniu, oświadczyła, iż nie zgadza się na powyższą propozycję D.. Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz to, że powierzenie powódce zadań doradcy metodycznego miało miejsce w ramach stosunku pracy z Gimnazjum, nie sposób zatem uznać aby kontynuowanie powierzenia zadań po ustaniu stosunku pracy było zasadne. Ponadto wnioskiem z dnia 25 maja 2017 roku D. Szkoły Podstawowej nr (...) w Ł. zwrócił się do Wydziału (...) o wyrażenie opinii w sprawie przeniesienia służbowego powódki na stanowisko nauczyciela w tej Szkole z dniem 1 września 2017 roku. W odpowiedzi na przedmiotowy wniosek Wydział (...) wydał pozytywną opinię dotyczącą przeniesienia służbowego powódki.

Zdaniem Sądu Rejonowego należało zwrócić uwagę na fakt, że przed cofnięciem powierzenia zadań D. Wydziału (...) zwrócił się do (...) Centrum (...) z zapytaniem o zapotrzebowanie na doradców z kwalifikacjami jakie posiadała powódka. W odpowiedzi został poinformowany o tym, że nie ma zapotrzebowania na doradców metodycznych z zakresu historii, świetlic szkolnych, bowiem jest już w Centrum doradca i konsultant w tym zakresie. W zakresie (...) jest konsultant, który się tym zajmuje, prowadząc jednocześnie doradztwo i doskonalenie również w zakresie edukacji obywatelskiej i edukacji europejskiej. Nie ma także potrzeby utrzymywania stanowiska doradcy ds. edukacji regionalnej i globalnej, bowiem zadania w tym zakresie z dużym powodzeniem realizują zatrudnieni w Centrum nauczyciele-konsultanci ds. edukacji regionalnej i obywatelskiej, której elementem jest edukacja globalna. To z kolei stanowiło dodatkowy powód cofnięcia powódce powierzonych zadań, i w tym stanie rzeczy był on w ocenie Sądu I instancji uzasadniony. Mając na uwadze powyższe, powództwo skierowane zarówno przeciwko Prezydentowi Miasta Ł. jak również Szkole Podstawowej (...) w Ł., jako niezasadne podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804).

Apelację od powyższego wyroku złożyła powódka, zaskarżając wyrok w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła :

1. błędne przyjęcie, że po stronie Prezydenta Miasta Ł. (Miasta Ł.) brak jest legitymacji procesowej biernej, mimo że powódka żądała uznania za bezskuteczne oświadczenia o cofnięciu powierzenia złożonego jej przez Prezydenta i w przypadku gdyby powódka nie pozwała podmiotu, który złożył przedmiotowe oświadczenie, podmiot ten nie miałby możliwości obrony swych praw, a więc zachodziłaby przesłanka nieważności postępowania.

2. błędne przyjęcie, że po stronie Publicznej Szkoły Podstawowej nr (...) w Ł. brak jest legitymacji procesowej biernej, podczas gdy w przypadku uwzględnienia powództwa to ten podmiot byłoby zobowiązany do wykonania wyroku, tj. przywrócenia powódce pierwotnych warunków zatrudnienia, tj. zmniejszenia liczby godzin dydaktycznych na rzecz pełnienia przez Powódkę funkcji doradcy metodycznego, zatem brak uczestnictwa w procesie naraziłby SP nr 162 na brak możliwości obrony jej praw

3. naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na wynik sprawy

1) art. 477 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i niewezwanie do sprawy Publicznego Gimnazjum nr (...) w Ł., jeśli Sąd uznał, że jest to jedyny podmiot mający legitymację procesową bierną,

- 2) art. 233 § 1 poprzez pominięcie w ustaleniach, że powódka zmieniła szkołę macierzystą na skutek przeniesienia służbowego, a więc zmiana pracodawcy nastąpiła w ramach tego samego stosunku pracy,
- 3) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie w ustaleniach, że przeniesienie powódki z PG nr 29 do SP nr 162 dotyczyło jedynie obowiązków dydaktycznych i nie miało żadnego wpływu na obowiązkach doradcy, które powódka miałaby po przeniesieniu sprawować w ramach pracy w SP nr 162,
- 4) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie błędnego ustalenia, że przyczyną cofnięcia powierzenia był brak godzin w PG nr 29 od 1 września 2017 r., podczas gdy było to bez znaczenia, ponieważ powódka od 1 września 2017 r. uzyskała przeniesienie do SP nr 162, gdzie miała pełne 18-godzinne pensum godzin oraz zgodę dyrektora na obniżenie wymiaru godzin w związku z pełnieniem funkcji doradcy,
- 5) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną ocenę Karty S. Pracy powódki wystawionej jej przez (...), które nie było pracodawcą powódki i przyjęcie, że wynikał z niej zakres obowiązków powódki, podczas gdy Karta Pracy określała jedynie sposób realizacji zadań wskazywanych jej w odrębnym dokumencie sporządzonym przez (...), w którym określone były zadania do wykonania, który Powódka otrzymała jedynie na rok 2015/2016, a nie otrzymała na rok 2016/2017,
- 6) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dowolną ocenę zeznań świadka E. G. w zakresie dotyczącym Karty S. Pracy, która zeznała, że karta ta jest dokumentem ogólnym, przekazywanym wszystkim pracownikom, nie jest dokumentem zindywidualizowanym i nie może zastępować powierzenia zadań nadawanych przez organ prowadzący,
- 7) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów uwzględnienie tylko pism i stanowisk (...) oraz szkoły, pominięcie w ustaleniach okoliczności wskazywanych przez powódkę oraz świadka E. G., że wykonanie opracowania dotyczącego kontroli zarządczej nie było możliwe,
- 8) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie oceny dowodu z interpelacji radnych dotyczących braku systemowych rozwiązań w Ł. dotyczących kontroli zarządczej w szkołach, co doprowadziło do braku ustalenia, że powódka nie otrzymała odgórnych rozwiązań systemowych, które mogłaby opracować do wdrożenia w poszczególnych szkołach,
- 9) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie zeznań E. G., z których wynikało, że nie miała zastrzeżeń do pracy powódki, powódka była pracownikiem sumiennym i rzetelnym, profesjonalnie wykonującym swoje obowiązki,
- 10) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie zeznań powódki i złożonych przez nią dokumentów, w których wyjaśniała ona, że zarzuty jej stawiane są zupełnie bezpodstawne, np. zarzuty dotyczące nieprowadzenia zajęć z edukacji globalnej, zorganizowanie zespołu liderów edukacji globalnej,
- 11) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnych ustaleń dotyczących dokumentu oceny pracy powódki za 2015/2016 r. (k. 107, 108), która była wyróżniająca i absurdalne przyjęcie, że nie ma ona znaczenia dla sprawy, gdyż została wystawiona przez poprzedniego dyrektora tej placówki i dotyczy wyłącznie pracy dydaktycznej, mimo że w ocenie było wyraźnie wskazane, że ocena dotyczy również zadań doradcy metodycznego i bez znaczenia dla wagi dokumentu jest to, czy ówczesny dyrektor nadal zajmuje swoje stanowisko,
- 12) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny opinii obecnego (od kilku miesięcy) dyrektora PG nr 29 i bezzasadne przyjęcie, że opinia ta dotyczy wykonywania zadań doradcy metodycznego (w przeciwieństwie do oceny poprzedniego dyrektora) i ma znaczenie dla sprawy, mimo że nie wskazywała ona konkretnych obowiązków, których powódka rzekomo nie wykonywała,
- 13) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nieustalenie, które z obowiązków powódki nie były przez nią wykonywane należycie i przyjęcie, że ogólnikowe stwierdzenia wynikające z opinii są wystarczające dla uznania, że cofnięcie powierzenia funkcji było zasadne,

14) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez bezpodstawne przyjęcie, że powódka nie realizowała zadań doradcy w macierzystej placówce PG nr 29, podczas gdy powódka wykonywała zadania zarówno na rzecz nauczycieli z tej szkoły oraz wszystkich innych szkół w Ł., co zostało potwierdzone oceną (...) Centrum (...) oraz oceny pracy powódki k. 108,

15) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, że powódka nie wykonywała zajęć z regionalizmu, mimo że z zeznań dyrektora PG 29 oraz z zeznań powódki wynikało, że powódka nie prowadziła zajęć, gdyż były to zajęcia dodatkowe, po lekcjach, na które uczniowie nie przychodzili, a obowiązkiem dyrektora jest zapewnienie frekwencji na zajęciach, zatem nie mogło to obciążać powódki,

16) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie w ustaleniach pisma D. (...), z którego wynikało, że Centrum ma zapotrzebowanie na doradcę metodycznego z wiedzy o społeczeństwie, do czego powódka miała kompetencje,

17) art. 233 § 1 poprzez dowolną ocenę zeznań powódki w zakresie ewidencji czasu pracy doradcy i błędne ustalenie, że ewidencja czasu pracy była prowadzona w e-centrum, a nie przez podpisywanie list obecności, które powódka regularnie podpisywała,

18) art. 233 § 1 poprzez błędne ustalenie, że powódka nie ewidencjonowała czasu pracy, podczas gdy taki zarzut pojawił się dopiero po cofnięciu powierzenia, w aktach osobowych powódki nie ma żadnych kar porządkowych czy pism kierowanych do powódki w tym zakresie, a świadek E. G., przełożona powódki, nie miała do niej w tym zakresie żadnych zastrzeżeń,

19) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie oceny zeznań świadka E. G. w zakresie rejestrowania zadań do przełożonych, która zeznała, że przełożony pracownika ma kontrolować na bieżąco poprawność rejestrowania zadań przez pracownika, a ze zgromadzonego materiału nie wynikało, by ktokolwiek miał do powódki uwagi w tym zakresie,

20) art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewskazanie w uzasadnieniu, których konkretnie zadań powódka nie wykonywała, a posługiwanie się jedynie ogólnikami, że powódka niektórych zadań nie wykonywała.

4. Naruszenie przepisów prawa materialnego:

1) art. 42 kodeksu pracy w zw. z art. 91c poprzez niezachowanie okresu wypowiedzenia do zmiany warunków pracy i płacy powódki,

2) § 25 ust. 4 Rozporządzenia MEN w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli z dn. 19.11.2009 r. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, że zakres zadań Powódki na rok 2016/2017 wynikał z Karty S. Pracy przekazanej jej w styczniu 2016r przez (...), mimo że z przepisu wynika, organ prowadzący (w przedmiotowej sprawie WE (...)) powierzając nauczycielowi zadania doradcy metodycznego, określa m.in. szczegółowy zakres zadań nauczyciela-doradcy metodycznego,

3) § 25 ust. 7 Rozporządzenia MEN w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli z dn. 19.11.2009 r. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że ogólna opinia dyrektora szkoły, która nie wskazuje konkretnie, jakich obowiązków nie wykonuje doradca jest wystarczająca dla cofnięcia mu powierzenia funkcji doradcy,

4) § 25 ust. 7 Rozporządzenia MEN w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli z dn. 19.11.2009 r. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że wskazanie w opinii zastrzeżenia o braku integracji z zespołem może być wystarczającą podstawą dla cofnięcia powierzenia,

5) § 25 ust. 7 Rozporządzenia MEN w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli z dn. 19.11.2009 w zw. z art. 32 ustawy o systemie oświaty poprzez jego zastosowanie i przyjęcie, że opinia sporządzona przez dyrektora (...) J. M. mogła być podstawą do cofnięcia powierzenia, podczas gdy miał on uprawnienie wyłącznie do zarządzania (...), a nie ma do sprawowania nadzoru pedagogicznego, gdyż nie ma już statusu nauczyciela,

6) § 25 ust. 7 Rozporządzenia MEN w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli z dn. 19.11.2009 poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że przesłanką do cofnięcia powierzenia może być brak godzin lub zapotrzebowania na usługi doradcy, podczas gdy z przepisu jasno wynika, że jedyną dopuszczalną przesłanką cofnięcia powierzenia jest niewykonywanie przez doradcę jego obowiązków.

Z uwagi na powyższe, strona skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i przywrócenie powódce funkcji doradcy metodycznego oraz o zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację, pełnomocnik pozwanego Prezydenta Miasta Ł. wniósł o oddalenie apelacji powódki jako bezzasadnej oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 17 września 2018 r. pełnomocnik powódki oraz pełnomocnik Prezydenta Miasta Ł. podtrzymali dotychczasowe stanowiska w sprawie, a pełnomocnik Szkoły Podstawowej nr (...) w Ł. wniósł o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył , co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem orzeczenie Sądu Rejonowego jest prawidłowe i znajduje oparcie zarówno w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, jak i w obowiązujących przepisach prawa.

W pierwszej kolejności wskazać należy, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy, że pierwszorzędne i zasadnicze znaczenie dla istoty niniejszej sprawy miało ustalenie, czy pozwani: Prezydent Miasta Ł. oraz Szkoła Podstawa nr 162 w Ł. posiadają legitymację bierną w niniejszym procesie.

Nie ulega wątpliwości, że w odróżnieniu od zdolności sądowej i zdolności procesowej Kodeks Postępowania Cywilnego nie zawiera definicji legalnej legitymacji procesowej. W nauce prawa postępowania cywilnego, jak i w praktyce sądowej przyjmuje się jednak na ogół, że legitymacja procesowa jest właściwością podmiotu, w stosunku do którego sąd może rozstrzygnąć o istnieniu albo nieistnieniu indywidualno – konkretnej normy prawnej przytoczonej w powództwie. Podmiotami posiadającymi legitymację procesową są np. podmioty posiadające interes prawny w ustaleniu istnienia albo nieistnienia prawa lub stosunku prawnego, którego nie są podmiotem. Legitymacja procesowa jest więc zawsze powiązana z normami prawa materialnego. Sąd dokonuje oceny istnienia legitymacji procesowej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy, a stwierdziwszy brak legitymacji procesowej (zarówno czynnej, jak i biernej), zamyka rozprawę i wydaje wyrok oddalający powództwo.

W niniejszej sprawie, zarówno powierzenie, jak również cofnięcie powierzenia zadań doradcy metodycznego powódce z dniem 31 sierpnia 2017 roku zostało dokonane w ramach jej stosunku pracy z Publicznym Gimnazjum nr (...) w Ł., w którym była zatrudniona i dla którego Miasto Ł. było organem prowadzącym. Tym niemniej, stosownie do treści art. 10 ust.1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (t.j. Dz. U. z 2018 r. , poz.967), pracodawcą powódki z całą pewnością nie był Prezydent Miasta Ł., ani tym bardziej Szkoła Podstawowa nr (...) w Ł. (która jest pracodawcą powódki dopiero od dnia 1 września 2017 r. i wykonywanie przez powódkę zadań doradcy nie wiązało się ze stosunkiem pracy nawiązanym z tą szkołą). Zgodnie bowiem ze wskazanym przepisem nauczyciel nawiązuje stosunek pracy ze szkołą, w której pracuje, a w analizowanej sprawie szkołą tą było Publiczne Gimnazjum nr (...) w Ł., gdyż powierzone powódce zadania doradcy metodycznego w zakresie edukacji regionalnej i globalnej miały być przez nią realizowane w ramach stosunku pracy z Publicznym Gimnazjum nr (...) w Ł. (która to szkoła w związku z reformą szkolnictwa, przestała istnieć z dniem 1 września 2019 r.).

Zgodnie z treścią § 23 ust. 3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie placówek doskonalenia nauczycieli z dnia 19 listopada 2009 roku (obowiązującego w dacie powierzenia powódce zadania doradcy metodycznego w zakresie edukacji regionalnej i globalnej - zadania doradcy metodycznego mogą być wykonywane przez nauczyciela: w ramach stosunku pracy w publicznej szkole lub placówce, w której nauczyciel jest zatrudniony,

z jednoczesnym obniżeniem wysokości obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych (pkt.1), w ramach dodatkowej umowy o pracę w publicznej placówce doskonalenia (pkt.2).

Zadania doradcy metodycznego mogły być wykonywane wyłącznie w ramach stosunku pracy zawartego w Publicznym Gimnazjum nr (...) w Ł. (pismo z dnia 31 sierpnia 2015 roku w aktach osobowych powódki), a zatem w przypadku cofnięcia powierzenia zadań doradcy metodycznego – ewentualne roszczenia dochodzone z tego tytułu, mogą być w ocenie Sądu Okręgowego dochodzone wyłącznie przeciwko pracodawcy, z którym łączył nauczyciela stosunek pracy.

W tym miejscu podkreślenia wymaga fakt, iż dla nauczyciela, niezależnie od sposobu nawiązania z nim stosunku pracy, pracodawcą jest zawsze szkoła lub zespół szkół, a jej dyrektor jest kierownikiem dla zatrudnionych w szkole nauczycieli i pracowników niebędących nauczycielami. To, że szkoły i placówki są prowadzone, co do zasady, przez jednostki samorządu terytorialnego, nie oznacza, że szkoły nie są pracodawcami dla zatrudnionych w nich nauczycieli i innych pracowników. Co więcej, obowiązujące przepisy nie dają organom jednostek samorządu terytorialnego prawa do przejmowania kompetencji pracodawcy.

Mając zatem na uwadze przedstawione powyżej okoliczności, Sąd Okręgowy uznał, iż Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że zarówno Prezydent Miasta Ł., jak i Szkoła Podstawowa nr (...) w Ł. nie posiadają legitymacji biernej w niniejszej sprawie.

W odniesieniu natomiast do zarzutu naruszenia art. 477 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i nie wezwanie w charakterze pozwanego Publicznego Gimnazjum nr (...) w Ł., wskazać należy, że jakkolwiek dyspozycja wskazanego przepisu pozwala Sądowi wezwać podmiot do udziału w sprawie z urzędu, to jednak zdaniem Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy nie miał obowiązku wezwania do udziału w sprawie Publicznego Gimnazjum nr (...) w Ł.. W niniejszej sprawie powódka była bowiem reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika i to na nim spoczywał obowiązek inicjowania, czy też zgłaszania stosownych wniosków w trakcie toczącego się postępowania. Podkreślić należy, że działanie przez sąd z urzędu na podstawie art. 477 k.p.c. ma zapewnić przede wszystkim należyłą ochronę pracownikowi, który nie posiada znajomości przepisów prawa, co pośrednio wynika też z art. 5 k.p.c. Należy mieć na względzie, także okoliczność, że działanie z urzędu na rzecz jednej ze stron procesu, w ramach zasady pomocniczości, powinno być proporcjonalne do potrzeby wynikającej z okoliczności sprawy i musi być stosowane rozważnie, aby nie uchybić zasadzie kontradiktoryjności procesu i nie osłabić znaczenia woli powoda w dochodzeniu roszczeń. W sprawie, w której pracownik reprezentowany jest przez fachowego pełnomocnika nie zachodzi potrzeba działania przez sąd z urzędu, aby kształtować czynności procesowe podlegające dyspozycji stron procesu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2015 r., sygn. akt II PK 182/14, legalis nr 1310201).

Sąd nie może go w zakresie oznaczania stron procesu wyręczać profesjonalnego pełnomocnika, czy w jakikolwiek sposób wspierać, chociażby dlatego, iż mógłby się narazić na zarzut braku bezstronności w sprawie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia

22 lipca 2014r. III PZ 8/14, w którym wskazano, iż Sąd pracy nie ma obowiązku poszukiwania z urzędu za stroną reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego – podmiotu, który powinien być pozwany w sprawie, ani do zastępowania profesjonalnego pełnomocnika procesowego we wskazaniu „właściwie oznaczonej strony pozwanej”.

Sąd I instancji nie mógł zatem swoim działaniem w niniejszej sprawie ani sprostować oznaczenia strony pozwanej, ani dopozwać do sprawy właściwy podmiot.

Przesądżając o bezzasadności wskazanych powyżej zarzutów, a co za tym idzie uznanie, że pozwani: Prezydent Miasta Ł., jak i Szkoła Podstawowa nr (...) w Ł. nie posiadają legitymacji biernej w niniejszej sprawie, czyni całkowicie bezprzedmiotowym odnośnienie się do pozostałych zarzutów naruszenia norm prawa materialnego, jak i procesowego, a mających zdaniem skarżącej wpływ na wynik sprawy – dotyczących nieprawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Tym samym, zdaniem Sądu Okręgowego, apelacja jako pozbawiona usprawiedliwionych podstaw podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania za II instancję orzeczono na podstawie o art. 98 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. § 9 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Nr 2018, poz. 265).

S.B.

Przewodniczący: Sędziowie: